

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2418/2020
23.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ... чији је пуномоћник Зоран Величковић, адвокат из ..., против туженог Ниш Експрес а.д. Ниш, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 525/19 од 04.02.2020. године, у седници одржаној 23.12.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 525/19 од 04.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 1383/17 од 22.10.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог о удаљењу са рада од 01.11.2014. године и решење о отказу уговора о раду од 27.11.2014. године, као незаконит и обавезе тужени да га врати на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 525/19 од 04.02.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време на основу Уговора о раду од 25.02.2002. године и Анекса

уговора о раду од 04.12.2013. године на пословима контролора. Решењем туженог од 27.11.2014. године, отказан му је Уговор о раду због повреде радне обавезе предвиђене Законом о раду, Колективним уговором, Уговором о раду код туженог и Пословног кодекса туженог. Тужиоцу је стављено на терет да је учинио повреду радне обавезе и да није поштовао радну дисциплину због тога што је: 1. дана 05.11.2014. године затечен ван радног места око 18,10 часова, како се креће из правца ... ка ... иако је у то време требало да врши контролу на местима предвиђеним распоредом рада (на линији ... – ... – ...); 2. што истог дана у периоду од 17 до 17,50 часова није извршио ни једну контролу поласка са Аутобуске станице у ... иако је могао да контролише 13 полазака и што у периоду од 19,20 до 20,25 часова није извршио ниједну контролу полазака са Аутобуске станице у ... и ако је у том интервалу са МАС ... било 29 полазака; 3. што је дана 07.11.2014. године претио, грубо и недолично се понашао према свом руководиоцу ББ на тај начин што га је позвао телефоном и упутио му озбиљну претњу речима ближе описаним у решењу о отказу; 4. што се дана 08.11.2014. године грубо и недолично понашао према истом руководиоцу када га је срео код „...“ и обратио му се речима описаним у отказном решењу, након чега је наставио да прати ББ до кафића „...“ и сео у исти кафић, због чега је ББ обавестио органе ПУ Ниш. Решењем туженог од 10.11.2014. године тужилац је удаљен са рада, а тужени му је доставио упозорење о постојању разлога за отказ на које се тужилац изјаснио.

У поступку пред нижестепеним судовима утврђено је да је тужилац дана 05.11.2014. године по распореду рада био задужен да врши контролу на линији МАС ... – ... – Из извештаја о раду тужиоца за тај дан произлази да је од почетка радног времена од 14 до 17 часова контролу вршио на међумесној аутобуској станици, да је у 17 часова извршио контролу једног аутобуса, а следећу контролу обавио у 17,50 часова у центру града код Споменика на линији ... – Ова линија се не налази на његовој траси, односно није обухваћена радним налогом за тај дан. После тога је кренуо Обреновићевом улицом и скренуо у Копитареву улицу у чијој близини не постоје саобраћајнице ни стајалишта. Полазак ... – ... нема регистровано стајалиште код Споменика, већ су регистрована стајалишта за наведену релацију код Градске болнице, Ћеле куле, ЕИ насеље Никола Тесла, Бањска рампа итд., па је тужилац обављајући контролу на наведеном стајалишту код Споменика одступио од радног налога и распореда рада и поступио супротно опису послова за тај дан. Обавеза тужиоца је била да на пунктовима ближе описаним у нижестепеним пресудама контролише аутобусе који долазе из правца Београда. Тужилац није у току поступка оспорио да је вршио контролу која није била обухваћена распоредом рада и да се кретао Обреновићевом улицом, као и да је скренуо ка Копитареву. Послове контролора тужилац обавља од ... године и морао је бити свестан да је дужан да се придржава распореда рада. За случај да одступи од распореда рада био је дужан да о свакој промени обавести свог претпостављеног – шефа, што је у конкретной ситуацији изостало, а у извештају у рубрици запажање је могао да изнесе разлоге који су узроковали одступање од редовне руте, што тужилац није учинио. Понашање према руководиоцу у дане 07.11.2014. године и 08.11.2014. године, такође су утврђене у поступку пред нижестепеним судовима.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај решења туженог.

Према члану 179. став 2. тачка 1. Закона о раду, послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, ако несавесно или немарно извршава радне обавезе. Ставом 3. тачка 8. истог Закона прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Идентичне повреде радних обавеза и радне дисциплине прописане су чланом 6. став 1. Колективног уговора туженог о утврђивању права и обавеза запослених од 30.07.2014. године, Уговором о раду и Пословним кодексом туженог који су детаљно цитирани у нижестепеним пресудама.

Имајући у виду да је у конкретном случају утврђено да је тужилац одступио од радног налога кога је био у обавези да се придржава, да је то утврђено од стране непосредног руководиоца, да о одступању није обавестио непосредно претпостављеног, нити је за одступање навео разлоге који су узроковали овакво понашање тужиоца, да је тужиоцу била позната процедура придржавања налога с обзиром да је код туженог запослен од 1998. године, као и да тужилац у току поступка није спорио да је одступио од радног налога; правилно су нижестепени судови закључили да је на овај начин тужилац учинио повреду радне обавезе и дисциплине која му је стављена на терет, а која представља отказни разлог, због чега нема услова за поништај донетих решења.

Ревизијом се оспорава утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено (члан 407. став 2. ЗПП).

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић